

До всички медии в България

София, 22 февруари 2017 г.

Уважаеми приятели,

Напоследък в българските медии се публикуват статии относно незаконния т.нар. "референдум", проведен на 20 февруари 2017 г. от Армения в окупираните територии на Република Азербайджан, и относно незаконното посещение на председателя на НФСБ Валери Симеонов и членовете на партията му Валентин Касабов, Христиан Митев и Петър Петров в окупираните територии на Република Азербайджан.

Тъй като някои от тези статии съдържат изкривена информация относно азербайджанския регион Нагорни Карабах и историята на армено-азербайджанския конфликт, бих искала да представя на вниманието на Вас и Вашите читатели следните добре известни и добре установени факти:

- Арменските сепаратисти и техните последователи твърдят, че регионът Нагорни Карабах е прехвърлен на Съветския Азербайджан през 1921 г. от Сталин /партия на трета страна, т.е. Руската болшевишка партия, без правна сила или юрисдикция. В действителност с решението си от 5 юли 1921 г. Кавказкото бюро на Руската комунистическа партия реши да **остави** Нагорни Карабах в Азербайджанската ССР, като определено не „прехвърля“ или не го „подчинява“ на Азербайджан, както претендира арменската страна, а му дава автономия с град Шуша като административен център. Това решение не е взето от самия Сталин, а по-скоро от колективен орган, Кавказкото бюро, в чийто състав участват само двама азербайджанци, няколко арменци, както и представители на други националности. Решението от 5 юли 1921 г. е окончателно и със задължителен характер, като впоследствие през годините е многократно е потвърждавано от законодателството на Съветския съюз и признато от Армения.

Конфликтът между Армения и Азербайджан е в резултат на необосновани териториални претенции на Армения. Той започва през февруари 1988 г., когато управляващите в Армения и агресивни националисти стартират широка анти-азербайджанска кампания в азербайджанския регион Нагорни Карабах и в Армения. **Напълно игнорирани от тях остават интересите и изконните права на значителното по численост етническо азербайджанско население в региона на Нагорни Карабах.** Чрез използване на сила срещу териториалната цялост на Азербайджан, Армения започва войната и окупира почти една пета от територията на страната ни (**региона на Нагорни Карабах и седем съседни области, където не живеят арменци**), извършва етническо прочистване на окупираните територии с прогонването на около един милион азербайджанци (включително повече от 250 хиляди азербайджанци, прокудени да напуснат

домовете им в Армения, където техните предци са живели в продължение на векове) и извършва други тежки престъпления по време на конфликта.

- В хода на арменско-азербайджанския конфликт арменските въоръжени сили извършват множество престъпления срещу човечеството. Тази неделя ще отбележим 25-та годишнина от трагичните събития от 26 февруари 1992 г., когато са извършени безпрецедентни зверства срещу азербайджанското население в град Ходжали в азербайджанския регион Нагорни Карабах, който и сега продължава да е окупиран от Армения. Този акт на геноцид, извършен от арменските въоръжени сили срещу невинни цивилни, доведе до 613 жертви и 487 ранени за една нощ. Дори жените, децата и възрастните хора не са пощадени. **Всички те са избити, само защото са азербайджанци.** Масовите нарушения на правата на човека, извършени при превземането на Ходжали, бяха потвърдени от независими доклади на Центъра за правата на човека „Мемориал“ (Русия) и Human Rights Watch (предишен Helsinki Watch). През последните години международната общност е постигнала значителен напредък към установяването на истината по отношение на сериозните нарушения на международното хуманитарно право и правата на човека, извършени по време на конфликта, за да се предотврати повторение на такива нарушения. Това е необходимо допълнение към истинското разрешаване на конфликта. В резултат на кампанията „Справедливост за Ходжали“, 12 държави и 20 американски щата признават и осъждат това масово избиване.

- Международната общност последователно и най-категорично осъжда използването на военна сила срещу Азербайджан и произтичащата от това окупация на неговите територии, както е отразено в **резолуциите на Съвета за сигурност на ООН под номера 822 (1993 г.), 853 (1993 г.), 874 (1993 г.) и 884 (1993 г.)**, като по този начин отхвърля всякакви действия, нарушаващи суверенитета и териториалната цялост на Азербайджан и отказва да признае за легитимна ситуацията, произтичаща от подобни действия.

- Незаконният режим, установен от Армения във временно окупираните територии на Азербайджан, в крайна сметка не е нищо друго, освен продукт на агресия и окупация. Той е под ръководството и контрола на Армения и оцелява благодарение на нейната военна, политическа, финансова и друга подкрепа, както бе потвърдено от **Европейския съд по правата на човека в неговото решение от 16 юни 2015 г. по делото Чирагов и др. срещу Армения.**

- Всяко посещение без съгласието на Република Азербайджан на окупираните територии, които са международно признати като неразделна част от Азербайджан, се счита за нарушение на суверенитета и териториалната цялост на Република Азербайджан и за нарушение на националното законодателство, както и на съответните норми и принципи на международното право. Посолството на Република Азербайджан призовава всички български и чужди граждани да се въздържат от пътувания до окупираните територии в и около азербайджанския регион Нагорни Карабах. На пътуващите до окупираните територии без

предварително разрешение на Република Азербайджан ще бъде отказан достъп до Република Азербайджан. Република Азербайджан запазва правото да инициира правни действия срещу всяко физическо и юридическо лице, което се занимава с дейност срещу суверенитета и териториалната цялост на Република Азербайджан.

С оглед на посочените по-горе факти, незаконният т.нар. „референдум“ представлява явно нарушение на Конституцията на Република Азербайджан и на нормите и принципите на международното право и следователно няма абсолютно никаква правна сила. **Провежда се в завзетите земи при ситуацията, създадена чрез използване на сила и заплахата от сила срещу териториалната цялост на Азербайджан от Армения и придружена от печално известната практика на етническо прочистване** и други груби нарушения на нормите и принципите на международното право. Тази провокативна стъпка, както и опитите на Армения за промяна на името на азербайджанския регион Нагорни Карабах, е още един ясен знак, че **Армения не проявява искрен интерес към намирането на политическо решение на този конфликт**. Вместо това Армения следва пътя на ескалацията, предприема последователни мерки за консолидиране на резултатите от своята окупационна политика и за поддържане на неприемливо и неустойчиво статукво, подкопава усилията за мирно разрешаване на конфликта чрез съществени преговори, незаконно променя демографския, културен и физически характер на окупираните територии, занимава се с икономически и други дейности, включително прехвърляне на арменско население в тези територии с крайната цел да бъдем поставени пред свършен факт. Чрез тези действия Армения също поставя в опасност регионалния и международния мир и сигурност.

В изявлението си от 17 февруари 2017 г. съпредседателите на Минската група на ОССЕ заявяват, че: „... съпредседателите не приемат резултатите от референдума, проведен на 20 февруари, като засягащи правния статут на Нагорни Карабах. Съпредседателите също подчертават, че резултатите по никакъв начин не предопределят окончателния статут на Нагорни Карабах или изхода от текущите преговори за трайно и мирно уреждане на конфликта в Нагорни Карабах.“ Заедно с държавите на съпредседателите на Минската група на ОССЕ, най-вече Русия, Франция и САЩ, Европейският съюз и редица други страни, включително Турция, Иран, Грузия, Норвегия, Пакистан и Украйна също са заявили, че не признават т.нар. референдум.

Уважаеми приятели,

През 2017 г. се отбелязва важна годишнина в отношенията между Азербайджан и България, а именно 25-та годишнина от установяването на дипломатически отношения между двете държави. Нашите страни са стратегически партньори, обвързани от гъста мрежа от двустранни споразумения, редовни политически контакти на високо равнище, икономически и културни отношения. И двете

държави са категорични в намеренията си да разширят и задълбочат двустранното сътрудничество.

Съвместната декларация за стратегическо партньорство между Република Азербайджан и Република България, подписана в София на 4 март 2015 г., подчертава значението на мирното разрешаване на конфликт между Армения и Азербайджан в съответствие с принципите и нормите на международното право, съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН, въз основа на суверенитета, териториалната цялост и неприкосновеност на границите на държавите.

Искрено се надявам, че горепосочените факти и пътуване в историята биха могли да помогнат за опресняване на спомените за тези лица, които наскоро са посетили нашите окупирани територии и чиито твърдения срещу Азербайджан не само нямат основание в действителността, но и са лишени от каквато и да е валидна фактическа обосновка.

Като човек, който твърдо вярва в стратегическо партньорство между Азербайджан и България, съм убедена, че бъдещето на България е в ръцете на нейните **истински патриоти**, които ценят стратегическите интереси на страната си в укрепването на отношенията между нашите държави. Това ме прави убеден оптимист относно бъдещето на сътрудничество между Азербайджан и България, което наистина имат голям потенциал за развитие.

Ще Ви бъда благодарна, ако това писмо бъде публикувано без съкращения.

С уважение,

Д-р Наргиз Гурбанова